

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
- SECȚIILE UNITE -**

**DECIZIA Nr. VII
din 5 februarie 2007**

Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 732 din 30/10/2007

Dosar nr. 1/2007

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind problema incompatibilității judecătorului, care a participat în cursul urmăririi penale la judecarea recursului declarat împotriva încheierii prin care s-a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive, de a participa la soluționarea unui nou recurs având ca obiect o altă încheiere prin care s-a dispus cu privire la măsurile preventive în aceeași cauză.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 87 de judecători din totalul de 116 în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nicoleta Eucarie.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că judecătorul care a participat, în cursul urmăririi penale, la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea ori prelungirea măsurii arestării preventive devine incompatibil să judece un nou recurs având ca obiect o altă încheiere prin care s-a dispus cu privire la măsura arestării preventive în aceeași cauză.

SECȚIILE UNITE, deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești, s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la compatibilitatea judecătorului de a participa la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea ori prelungirea măsurii arestării preventive în cursul urmăririi penale, să judece un nou recurs, având ca obiect o altă încheiere prin care s-a dispus, tot în faza urmăririi penale, cu privire la măsura arestării preventive în aceeași cauză.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că judecătorul care a participat la judecarea căii de atac împotriva încheierii prin care s-a soluționat propunerea de luare sau prelungire a măsurii arestării preventive în cursul urmăririi penale devine incompatibil să judece un nou recurs având ca obiect încheierea prin care s-a dispus cu privire la măsura arestării preventive.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că într-un asemenea caz nu există stare de incompatibilitate pe motiv că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în dispozițiile art. 48 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.

S-a argumentat că prin dispozițiile menționate s-a reglementat, ca incompatibilitate de a judeca, doar cazul în care judecătorul a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive în cursul urmăririi penale, iar nu și situația în care a participat, anterior, la judecarea recursului declarat împotriva unei încheieri prin care a fost luată o asemenea măsură în aceeași cauză.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

În reglementarea dată "altor cauze de incompatibilitate", prin art. 48 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală se prevede, între altele, că "judecătorul este de asemenea incompatibil de a judeca, dacă în cauza respectivă [...] a soluționat propunerea de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive în cursul urmăririi penale".

Pe de altă parte, dispozițiile art. 385¹⁵ din titlul II al Codului de procedură penală, aplicabile și în cazul judecării recursurilor în materia luării măsurilor preventive, nu conțin norme derogatorii, instanța sesizată cu judecarea unui recurs urmând a se pronunța asupra acestuia fie prin respingere, fie prin admiterea lui.

Din această reglementare de ansamblu reiese, fără echivoc, că atunci când instanța soluționează recursul nu are de examinat fondul propunerii de arestare preventivă ori de prelungire a arestării preventive, ci se pronunță asupra motivelor de casare invocate, astfel cum acestea sunt prevăzute în legea organică.

Or, ar fi de neconceput ca judecătorii care au respins un recurs declarat împotriva unei încheieri privind măsura arestării preventive, în cursul urmăririi penale, să devină incompatibili a judeca un nou recurs având ca obiect o altă încheiere prin care s-a dispus asupra unei alte propuneri de prelungire a măsurii arestării preventive și pentru că în acest caz, dat fiind caracterul periodic al verificării măsurii arestării preventive, s-ar ajunge frecvent în situația ca, la instanțele cu un număr mai redus de judecători, să nu existe la un moment dat posibilitatea de a se soluționa asemenea recursuri decât prin delegarea de judecători de la alte instanțe, ceea ce ar fi inadmisibil.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că judecătorul care a participat la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea ori prelungirea măsurii arestării preventive, în cursul urmăririi penale, nu devine incompatibil să judece un nou recurs, împotriva altei încheieri prin care s-a dispus, tot în faza urmăririi penale, cu privire la măsura arestării preventive în aceeași cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE În numele legii D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta

Curte de Casație și Justiție.

În aplicarea dispozițiilor art. 48 alin. 1 lit. a) teza ultimă din Codul de procedură penală, stabilesc:

Judecătorul care a participat la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea ori prelungirea măsurii arestării preventive, în cursul urmăririi penale, nu devine incompatibil să judece un nou recurs, având ca obiect o altă încheiere, prin care s-a dispus în aceeași fază de urmărire penală cu privire la măsura arestării preventive în aceeași cauză.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 5 februarie 2007.

**PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. NICOLAE POPA**

**Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei**